

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Petru Moraru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dumbrăveanu Alexandru împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și recalcularea vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de către Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La 01 iulie 2013, Dumbrăveanu Alexandru s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune către Ministerul Afacerilor Interne privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și recalcularea vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii Dumbrăveanu Alexandru a invocat că a activat în structurile Ministerului Afacerilor Interne începând cu 25 octombrie 1993, fiind promovat până la gradul de Colonel de poliție, locțiitor al comandantului, șef al secției acoperire și intervenție al Brigăzii de Poliție cu destinația specială „Fulger” a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne.

Prin ordinul pârâtului din 08 octombrie 2012 cu privire la detașarea angajaților secției acoperire și intervenție a Brigăzii de Poliție cu Destinația Specială „Fulger”, în legătură cu necesitatea de serviciu și în corespundere cu prevederile art. 71 alin. (1) Codul muncii, a fost ordonată detașarea lui și a altor angajați, la dispoziția Direcției Poliției Criminale a Direcției generale servicii operative a Departamentului poliției de la 05 octombrie 2012 până la 05 octombrie 2013.

Afirmă că prin ordinul dat a fost dispusă menținerea plăților salariale de funcție deținute în subdiviziunea în care au fost detașați.

Iar, la 04 ianuarie 2013 Ministerul Afacerilor Interne prin ordinul nr. 5, l-a preavizat că funcțiile incluse în ordinul dat, v-or fi reduse în termen de două luni.

Susține că la 29 martie 2013, prin procesul verbal nr. 34/601 cu privire la propunerea unor funcții în legătură cu reducerea statelor de personal, i-a fost propusă funcția de Șef secție al secției urmăririi penale a Inspectoratului de Poliție Buiucani, pe care a refuzat-o, considerând că nu este similară funcției deținute anterior.

Astfel, prin ordinul nr. 206 EF din 29 martie 2013 a fost concediat în rezervă conform prevederilor art. 47 alin. (1) lit. f) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului în legătură cu lichidarea subdiviziunii Poliției sau cu reducerea statelor de personal.

Solicită Dumbrăveanu Alexandru anularea ordinului de concediere din funcția de locțiitor al comandantului, șef secție acoperire și intervenție al Brigăzii de Poliție cu destinație specială „Fulger” a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, nr. 206 EF din 29 martie 2013; restabilirea în funcția deținută anterior; încasarea din contul pârâtului a salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de posibilitatea de a munci; obligarea pârâtului de a-i calcula vechimea în muncă, cu aplicarea coeficientului 1,5 pentru perioada detașării conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 341 din 08 octombrie 2012 (f.d.3-4).

La 22 mai 2014, Dumbrăveanu Alexandru a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat repunerea în termen a acțiunii, motivînd prin faptul că cu ordinul de concediere a făcut cunoștință, la 05 mai 2014, astfel anterior nu a cunoscut despre existența acestuia (f.d.48).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost repusă acțiunea în termen.

S-a recunoscut nul ordinul de concediere nr. 206 EF din 29 martie 2013 al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu, rezilierea contractului individual de muncă, în legătură cu lichidarea subdiviziunii poliției sau cu reducerea statelor de personal în privința lui Dumbrăveanu Alexandru.

S-a restabilit Dumbrăveanu Alexandru în funcția de locțiitor al comandantului, Șef secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a IGP al MAI.

S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Dumbrăveanu Alexandru salariul pentru absența forțată de la lucru în mărime de 160 277 lei.

Hotărîrea în privința restabilirii la lucru și încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru, urmează a fi executată imediat.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să includă în stagiul de muncă a lui Dumbrăveanu Alexandru perioada detașării începînd cu 05 octombrie 2012 pînă la 05 octombrie 2013 potrivit ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 341 din 08 octombrie 2012, cu aplicarea coeficientului de 1,5 și cu recalcularea vechimii în muncă (f.d.110, 112-118).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 decembrie 2014, fără modificări (f.d.143-151).

La 05 august 2015, Curtea de Apel a expediat în adresa participanților procesului, copia deciziei emise (f.d.152).

Iar, la 03 septembrie 2015, reprezentantul lui Dumbrăveanu Alexandru a recepționat contrasemnătură copia deciziei instanței de apel (f.d.154).

La 08 septembrie 2015, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 08 septembrie 2015, este depus în termen.

În motivarea recursului Ministerul Afacerilor Interne a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat normele de drept material.

Verificând legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Ministerul Afacerilor Interne, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 21 septembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Dumbrăveanu Alexandru nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că Ministerul Afacerilor Interne în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul relevă, prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs menționează și faptul că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Petru Moraru